

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecătorul: L. Bagrin
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

ÎNCHEIERE

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 24 ianuarie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea dispoziției nr. 661-dc din 25 octombrie 2016 „Cu privire la crearea Grupului de lucru”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 octombrie 2016, Primarul General al mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 661-dc din 25 octombrie 2016 ”Cu privire la crearea Grupului de lucru”. Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în conformitate cu art. 64 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a efectuat controlul de legalitate al dispoziției menționate și a constatat că aceasta ar fi fost emisă contrar prevederilor legislației.

Reclamantul susține că, conform art. 68 alin. (2) din Legea privind administrația publică, pct. 9, sbpt. 2) lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, la 07 decembrie 2016 a fost înaintată notificarea nr. 1304/OT4-2297 din 06 decembrie 2016, prin care s-a solicitat abrogarea actului administrativ, iar prin răspunsul nr. 02-119/8850 din 11 ianuarie 2017 (înregistrat la data de 12 ianuarie 2017), s-a comunicat că emitentul și-a menținut poziția.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat consideră că, Primarul General al mun. Chișinău nu are competențe de a crea Grupul de lucru pentru efectuarea unei anchete de serviciu și constatarea existenței sau inexistenței răspunderii disciplinare a funcționarilor din cadrul Direcției asistență juridică și Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, deoarece competența respectivă aparține Comisiei de disciplină create în cadrul fiecărei entități.

Reclamantul solicită admiterea cererii de chemare în judecată, anularea dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr. 661-dc din 25 octombrie 2016 ”Cu privire la crearea Grupului de lucru”.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 11 aprilie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă. A fost anulată dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr.661-dc din 25 octombrie 2016 ”Cu privire la crearea Grupului de lucru” (f.d. 30, 34-38).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 04 mai 2017, Primarul General al mun. Chișinău a declarat apel asupra hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 11 aprilie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f.d. 33).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017 apelul declarat de către Primarul General al mun. Chișinău a fost admis. A fost casată integral hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 11 aprilie 2017 și a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată. (f.d.56)

La adoptarea soluției date instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele speței, a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, iar în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru anularea actului administrativ contestat, deoarece aceasta a fost emisă conform competenței, procedurii stabilite și în limitele Legii, iar probe ce ar dovedi contrariu nu au fost prezentate în prezentul proces.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 26 februarie 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din

07 noiembrie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 11 aprilie 2017. (f.d. 69-72).

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța ierarhic inferioară a interpretat eronat legea și consideră decizia instanței de apel nefondată și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

La 02 mai 2018 reprezentantul Primarului General Interimar al mun. Chișinău Svetlana Corcimari a depus referință la cererea de recurs înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în care a indicat că consideră recursul inadmisibil, iar instanța de apel corect a decis asupra admiterii cererii de apel cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei recursul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la 26 februarie 2018 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită

a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegeațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural

de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean